

Aan u, bisschoppen van Nederland

Bij lezing van deze boekjes 'Zwartboek' en 'Witboekje' - op de eerste plaats gericht aan hulpbisschop R. Mutsaerts - zult u kunnen vaststellen dat deze ook aan u gericht zijn.

Het is uit liefde voor de Kerk, dat wij haar willen ontdoen van alwat haar schaadt en schendt : opdat God ook door haar mag leven tussen de mensen als een licht en een bron van levenszin en vreugde.

Tegelijk willen wij de Kerk weer zo nabij en vindbaar laten worden, als een werkelijkheid die helemaal aansluit bij het leven, dat mensen haar weer gaan zoeken en bij haar een thuis vinden.

Het is uit liefde voor God, dat wij in liefde met God willen zijn - God van leven, God van liefde die heel de schepping en de harten vervult van alwat leeft. Wat dit in de weg staat, moet wijken.

Het kan niet meer, dat u vanuit een (vermeende) machtspositie de hartstocht naar vrijheid en gelijkwaardigheid, die opkomt in deze tijd, kunt indammen of tegenhouden in en buiten de kerk.

Waarom niet? Omdat dit tekenen zijn van verrijzenis en verlossing - omdat de Verrezenen zelf de zware steen van de traditie weggroeft, die het ontstaan van een nieuwe werkelijkheid blokkeert.

Als nu, juist nu, nu de kerk haar gezicht aan het verliezen is, bisschop Eijk met banvloeken gaat slingeren, en kil en ijzig zelfs zijn medebroeders in het ambt te lijf gaat, is het einde in zicht.

Het is heel voorspelbaar en dus te verwachten, dat de massale vernieuwingsbeweging, die in Oostenrijk, Zwitserland, Duitsland, België (en waar ook ter wereld) is uitgebroken, ook Nederland bereikt.

Mogen wij u één ding vragen : wilt u ervoor waken, niet aan de rand van de Catholica terecht te komen, maar 'stap in' 'doe mee' - na uw volmacht en hoogwaardigheid thuis gelaten te hebben.

Weest u zelf de profeten van een nieuwe kerk, meetrekkend in die pelgrimage naar de bronnen van het christendom. Daar zit Jezus - aan de put - met die vrouw - dorstig naar het nieuwe - in het licht.

Met een zusterlijke en broederlijke groet in het ene ongedeelde, gedeelde priesterschap van Christus,

Threes van Dijck

St. Bonifaciuslaan 14
5643 NC Eindhoven
040 - 2114956

Jan Peijnenburg

www.1001dagennachtgedachten.nl

Verrijzeniskerk

Na het leven en sterven van Jezus leven wij in de tijd van zijn verrijzen : de Levende in zijn lichaam de Kerk. Dat betekent dat hij de nog aanwezige is, die in en door mensen nabij is. Overal, want Kerk in de betekenis van de zijnsgemeenschap met God betreft iedere mens, altijd.

Het is daarom dat de wezensboodschap van het evangelie is : de verkondiging van de verrijzenis. Het blijven uitspreken van de waarheid, dat de mens bestemd en geroepen is tot eeuwig voortbestaan naar lichaam en ziel. Zij die zich tot deze Kerk bepalen, zij die daarin geloven, zijn niet de bevoorrechten of uitverkorenen maar de geroepenen om dit wereldwijd te verkondigen. Vandaar is dit ook de wezensopdracht van het priesterschap.

Als er dan in een stad of landstreek een kerk is die 'Verrijzeniskerk' heet, is die daarmee de hoofdkerk van de daarlevende gemeenschap. Deze zal ten allen tijd de laatste zijn die in aanmerking komt voor opheffing of sluiting. Want verrijzenis is hoofdzaak. Dit houdt in : de evolutie van de wereld en de mensheid, het steeds meer en verder oprijzen in ontwikkeling en voltooiing. Daar zitten we middenin. Daar zit de Kerk middenin. Een Verrijzeniskerk moet altijd open blijven, vindplaats zijn van God ook in de toekomst.

Er verrees niet eens zoveel jaren geleden in een nieuwbouwwijk een klein kerkje als geestelijk en maatschappelijk middelpunt van samenkomen en vieren. Het was de ideale plaats voor het samenkomen van kleine groepen in alle verscheidenheid - thuishave van basisgroepen binnen een grote basisbeweging. Daar kon de Jezus-aanwezigheid worden herdacht en herleefd; van daaruit kon zijn bevrijdend leven en werken in de wereld opnieuw worden ingezet.

Nu is zij inmiddels gesloten : aan de eredienst onttrokken, zoals dat heet. Dat betekent, dat God daar niet meer geëerd mag worden. Als je eenmaal 'kerk' bent geweest, mag dat daar nooit meer plaats vinden - wat overigens overal elders wel mag. Als aalmoezenier op een scouting-kamp midden in de natuur mag je op een paar opeengestapelde veilingkistjes, die als altaar dienen, de Mis doen.

Wat 'Verrijzeniskerk' was, staat nu wezenloos en ontwijd leeg : restant van een verrijzenisgeloof dat gestorven is. Het kerkje staat er als een standbeeld van het verleden - als een beeld van een mens die op het perron staat te wachten tot er iemand uit de trein zal stappen die hij in zijn armen kan sluiten. Maar waar blijft nu die goede oude bekende?

Revolutie

De zware steen die voor de ingang gerold was, moet worden weggerold - het slot geforceerd - de deur geopend. Mensen moeten binnenstappen in hun eigen domein : hun verrijzenistuin. En dan begint het nieuw leven rond de verrezen Heer.

Het beeld komt dan voor de geest van een groep geestverwanten die zich scharen rond een tafel in 't midden. Daarop staat dan een schaal brood en een fles wijn als symbolen van arbeidzaamheid en feestelijkheid. Rondom dit midden van Gods aanwezigheid wordt dan gebeden en gelezen en gezongen - er is stilte en luisteren - er is spreken en verstaan. En dan het grootste verdiepingsmoment : het communiceren - met God en met elkaar.

Soms gaat daar niemand voor, maar gaan allen elkaar voor en volgen allen elkaar. Maar dan gebeurt het, dat op een zondag een vrouw naar voren treedt die pas bevallen is (die eerst haar lichaam heeft gedeeld met haar man en later met het kind dat zij baarde). Of er staat een jongeman op die zojuist uit Uruzgan is teruggekeerd en al beleefd heeft wat het betekent zijn leven te geven voor zijn vrienden. Dat kan ook zomaar een vrouw zijn die in de voorafgaande week veel gebeden en (veel) heeft liefgehad. Steeds zijn er weer nieuwe mensen die het waard zijn het brood te delen en het glas te heffen : een arts zonder grenzen, een man uit de drie-ploegendienst, een oude missionaris, een gehuwde religieuze, een getrouwde priester met zijn vrouw en kinderen.

Dit vieren is voorbij aan een priesterkerk, die rechten en bevoegdheid claimt, die meent te kunnen spreken van geldigheid, van macht. Geen gewinkel met het goddelijke meer, geen super-arrogantie tegenover God zelf : God de Eeuwige - de alles-overstijgende en alles-ervullende Persoonlijkheid die de kosmos bewoont en het hart van alle leven. Hier speelt zich de grote Eucharistie van het leven af. Daar mag best een priester bij zijn, ook voorgaan soms zoals anderen dat mogen namens de gemeenschap. Maar hier zijn alle magie en bezit van het goddelijke voorbij. Hier zijn allen gelijk.

Voor het vieren van de Eucharistie is er geen priestertekort. Wel is er tekort aan bezielde en bezielende voorvrouwen en voor mannen, die veel bidden en studeren, die de gave van het woord en de daad hebben, die kunnen leiden en begeleiden.

Waarom in bewondering blijven kijken naar de kleine basisgroepen in Brazilië, terwijl we het zelf kunnen zijn? Nu gaat het om de Verrijzeniskerk hier.

Geestelijke uittocht

De nieuwe gemeenschap van gelovigen die de kerk van de toekomst zal zijn, zal bestaan -en zij bestaat reeds- uit mensen van de geestelijke uittocht : zij die de overgang maken van een materiële naar een spirituele wereld, die uitgetreden zijn uit dogmatische en morele kerkelijke onderdrukking.

Als hart- en geestverwanten zullen zij elkaar weten te vinden en een nieuwe gemeenschap vormen. Zij zullen zich hervestigen in God en God zal hun hart en geest bewonen. Zij zullen God ontmoeten en liefhebben in het leven zelf en mateloos genieten van de diepte en rijkdom van het bestaan.

Stilte en innigheid is hun huis. De verblinding van video-beelden voorbij, weg uit de gevangenschap van internet - bevrijd van supervolle winkelketens, geweken van supersnelle wegen. Het kleine mag zijn schoonheid tonen, de vrijheid juicht door het land - overal mensen met levende gezichten.

Weer horen zij de vogels zingen en fonkelen sterren in het duister. De bloemen kleuren zich met alle kleuren van de regenboog en lachen. En midden in de paradijstuin staat weer een appelboom te bloeien : weer lopen mensen naakt rond en dansen samen in het huis van God.

Beste redactie,

Verwerpelijk - zo'n aartsbisschop zoals te zien was gisteravond op Kruispunt.

Met dezelfde kilheid als hij snijdt in lichamen (lees : parochies, samenwerkingsvormen, natuurlijke verbanden), is hij in staat te snijden in zielen.

Deze persoon moet worden uitgeschakeld of verdreven. Het is de hoogste tijd hem officieel en continu aan de kaak te stellen.

Vandaar onderstaande reactie.

Groet en alle goed,

Threes van Dijck

- - - - -

Op leven en dood

Wie niet geworteld
is in het leven
kan gevoelloos
levende cellen
vernietigen.

Wie zo is mag nooit
een ambt bekleden
waarin hij kan
beslissen over
leven en dood.

Zo iemand mag nooit
priester of bisschop
dokter of directeur zijn.
Hij gaat met het leven om
alsof het dode materie is.

Threes